

[Pilgaard Andersen]

de, der ellers skulle på plejehjem eller anden institution, hvis de ikke havde mulighed for at klare sig selv, kunne få udbetalt 3.100 kr. om måneden.

Vi mener nok, at der ved venstres forslag er nogle problemer, bl. a. som fru Karen Thurøe Hansen var inde på det, hvordan man skal vurdere, når en døende i familien er på det sidste. Jeg synes nok, at denne afgørelse i sig selv er en meget barsk afgrænsning.

Vi havde også gerne set, hvis en sådan plejeorlov skulle have sin virkning, at det havde været ud fra et andet kriterium. Det vil sige, at når man var blevet visiteret til plejehjem eller en anden institution og eventuelt havde ønske om at blive passet i hjemmet, så skulle man have muligheder for det. Det skulle ikke kun være alvorligt syges eller døendes familiemedlemmer, der kan få den plejeorlov. Det sætter med det samme et stempel på vedkommende, så vedkommende er klar over, at det måske er de sidste dage eller de sidste måneder.

Hvis venstre havde lavet plejeorlovsforslaget mere generelt, så man yder hjælp i de tilfælde, hvor folk skal på hjem, og ligeledes tager andre situationer med, så ville vi have haft større sympati for venstres forslag.

Jeg vil også gerne stille venstre et spørgsmål. Man skriver i punkt b), at der skal være mulighed for at give hel eller delvis økonomisk kompensation, det vil sige for tabt arbejdsfortjeneste, sådan forstår jeg det. Skal det forstås sådan, at hvis en pårørende har en meget stor indtægt, skal man give fuld kompensation for denne store indtægt? Eller hvordan skal man vurdere det? Jeg havde gerne set en afgrænsning på det punkt.

Vi vil se med stor sympati på forslaget fra fremskridtspartiets side, og ud fra disse betragtninger vil vi gerne under udvalgsbehandlingen forsøge på at ændre forslaget, så det kommer til at dække større grupper mennesker. Så kan vi blive enige med forslagsstillerne, og vi er også enige i, at der bør fremsættes et lovforslag herom. Vi vil stille os positivt til forslaget i udvalget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette forslag fremsættes i en tid, hvor der skæres ned på alle offentlige budgetter, på de sociale budgetter endda temmelig hårdt. Ven-

stre har ikke lagt skjul på, at man ikke har i sinde at protestere imod disse nedskæringer. Tværtimod har partiet venstre meget ofte sagt, at den økonomiske politik herinde ikke var hård nok.

Når jeg fremdrager dette, er det for at gøre opmærksom på, at forslaget er et besparelsesforslag. Det lægges der i øvrigt heller ikke skjul på i bemærkningerne, hvor det skrives, at forslagets gennemførelse vil medføre store besparelser på hospitaler og plejehjem. Det er trist, at debatten om så vigtigt et emne som det at pleje syge og døende skal føres på baggrund af besparelseshensyn. Det tager vi afstand fra. Men så deltager vi i øvrigt i den videre drøftelse af forslagets forskellige punkter.

Såfremt der skal gennemføres en sådan ordning, er der nogle forudsætninger, der skal være i orden, både for den, der skal plejes, og for den, der skal pleje; det har de krav på. For det første en mulighed for at tilkalde egen læge de fleste af døgnets timer. Det lader sig ikke gøre i dag. Rigeligt med sygeplejebistand, mulighed for aflastning, idet det jo er særdeles belastende at passe og pleje en meget syg patient, det vil sige yderligere ansættelse af flere hjemmehjælpere.

Dertil må komme en ordentlig betaling for tabt arbejdsfortjeneste, som bestemt ikke kan klares med et plejetillæg plus 50 pct., for det er jo under 3.000 kr. om måneden. Hvis man tager i betragtning, at en meget alvorligt syg meget ofte enten er ældre eller måske på invalidepension, er det måske den eneste indtægt, vedkommende har, og det er klart, at det er der ikke nogen mennesker der kan eksistere for. Hvis der oven i sygdommen og belastningen ved at skulle pleje vedkommende hjemme kommer økonomiske problemer, så vil det nærmest være en katastrofe, som hverken den syge eller den, der skal pleje ham, kan være tjent med.

Da alle de forudsætninger ikke kan siges at blive opfyldt med venstres forslag, må vi sige, at forslaget er klart utilstrækkeligt, men vi mener, vi kan være med til at drøfte disse ting videre.

Ikke mindst afventer vi, hvad der kommer ud af forsøgsordningen i Viborg og i Køge, hvorfra vi allerede nu får meldinger om, at de ikke kører så strålende, som man måske havde regnet med de skulle. Det betyder, at der er en lang række forudsætninger, der